

ויקרא

ויקרא פרק א

(א) ויקרא אל משה וידבר יזוד אליו מאהל מועד לאמר:

רש"י (א) ויקרא אל משה - לכל דברות ולכל אמירות ולכל צוויים קדמה קריאה, לשון חבה, לשון שמלאכי השרת משתמשים בו, שנאמר (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה, אבל לנביאי אומות העולם נגלה עליהן בלשון עראי וטומאה, שנאמר (במדבר כג ד) ויקר אליהם אל בלעם:

בראשית פרק ג

(ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאנה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: (ז) ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות: (ח) וישמעו את קול יזוד אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יזוד אלהים בתוך עץ הגן: (ט) ויקרא יזוד אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: (י) ויאמר את קלך שמעתי בגן ואיך כי עירם אנכי ואחבא: (יא) ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיד לבלתי אכל מפיו אכלת:

בראשית פרק כב

(ז) ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיזה השה לעלה: (ח) ויאמר אברהם אלהים יראוה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח כמעל לעצים: (י) וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו: (יא) ויקרא אליו מלאך יזוד מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: (יב) ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך מפני: (יג) וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:

בראשית פרק כא

(יז) וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחסות מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: (טו) ויקלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: (טז) ותלך ותשב לה מנגד הריח כמטחי קשת כי אמרה אל ארצה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבק: (יז) וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: (יח) קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: (יט) ויקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: